Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 30 (280) ◆ Четвер, 20 лютого 1992 року Ціна 10 коп. (передплатникам 5 коп.)

ВЧОРА Президент України Л. Кравчук зустрівся з іноземними журналістами, акредитованими в Москві.

Матеріали прес-конференції читайте в наступному номері газети.

ОБМІНОМ нотами 18 лютого встановлено дипломатичні відносини між Україною та Республікою Хорватія. Це 45-та країна, з якою ми встановили дипломатичні відносини.

НАПРИКІНЦІ тижня нашу республіку відвідає генеральний секретар НАТО Манфред Вернер. Як повідомлено у штаб-квартирі Північноатлантичного союзу, 22 і 23 лютого він проведе переговори з Президентом Кравчуком та іншими українськими керівниками.

МЕДИКАМЕНТИ на суму 15 мільйонів доларів надішлють до України тайванські власті. За словами представника міністерства закордонних справ Тайваню, допомога прибуде вже у березні.

ДО КІНЦЯ березня, не за купони, а, як раніше, за карбованці зможуть купувати м'ясо птиці, яйця і ранні огірки жителі Миколаївської області. Таке рішення виконкому обласної Ради народних депутатів продиктоване тим, що зростання цін і нестача купонів у населення призвели до помітного падіння попиту на ці види продуктів.

ТИ НІКОЛИ НЕ БУДЕШ МАЙОРОМ

Коло українського парламенту останнім часом частіше світяться зірочки лейтенантів, майорів, підполковників. Генеральських зірок, здається, не видно. Один цивільний колись сказав: мовляв, якщо зірки засвічуються, то це комусь-таки треба. А коли — гаснуть? Що про це думає ще не старий капітан, котрий вже не стане майором? А ким він стане? І що подарує своїм дітям, окрім маленьких зірочок зі своїх погонів?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вчора, за пропозицією Леоніда Кравчука затверджено тризуб як малий герб України, вважаючи його головним елементом великого Державного герба. Ця пропозиція дістала підтримку більшості депутатів.

Читайте в номері

5 ЯК ВАЖКО БУТИ ГЕНЕРАЛОМ

СПІВРОЗМОВНИК КОРЕСПОНДЕНТА — ТИМЧАСОВИЙ ПОВІРЕНИЙ У СПРАВАХ УКРАЇНИ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА ТЕОДОЗІЙ СТАРАК.

У наступному випуску

ХЛІБНІ НИВИ СУЧАСНОГО ПРИЧОРНОМОР'Я ГОДУВАЛИ ВЕЛИКІ СВІТОВІ ЦИВІЛІЗАЦІЇ. СЬОГОДНІ ПРО ЦЕ ЗГАДУЄМО З СУМОМ І З НАДІЄЮ. ЧИ ОЖИВЕ ЗЕМЛЕРОБСЬКА СЛАВА КРАЮ!

Цитата дня

Збройні сили СНД повинні захищати ту чи іншу державу від іноземної агресії, а не використовуватися проти народів співдружності.

(З виступу маршала Шапошникова у Верховній Раді Росії).

ДОМОВИЛИСЯ ПРИСКОРИТИ

досягнення угоди про нові скорочення стратегічних ядерних озброєнь керівники зовнішньополітичних відомств Росії та США. На прес-конференції у Москві Бейкер і Козирєв наголосили: така можливість з'явилася саме тепер, коли відпала потреба роками обговорювати деталі.

З ДРУЖНІМ ВІЗИТОМ

«Ніякі сили чи обставини не примусять мене емігрувати з Грузії»,— заявив екс-президент Звіад Гамсахурдіа. Виступаючи перед журналістами в столиці Чеченської Республіки, він підкреслив, що не шукає в Грозному притулку, а здійснює дружній візит до дружньої держави.

НЕ ПОВЕРТАТИМУТЬ

Екіпажі бомбардувальників Су-24, які перелетіли з України до Росії, не буде повернуто. Про це повідомив командуючий об'єднаними збройними силами СНД Шапошников. Щодо переговорів про долю літаків, то, за словами маршала, вони триватимуть. Як передав ІТАР—ТАРС, всі члени екіпажів-втікачів вже одержали нові призначення й відбули до місць подальшої служби.

ЖОДНИХ ПОСТУПОК

Народний фронт Азербайджану відкинув план Президента Муталібова щодо мирного врегулювання проблеми Карабаху. В ньому, зокрема, передбачалося деяке розширення карабахської автономії. Більше того, звинувативши Президента й уряд у неспроможності захистити азербайджанське населення, фронт зажадав їхньої відставки.

Тим часом азербайджанський прем'єр Гасанов запросив членів Європейського парламенту відвідати його республіку й виконати роль посередників у розв'язанні конфлікту. Однак на запитання, чи можливе самовизначення Карабаху, відповів: Азербайджан не погодиться на просту анексію цього регіону.

У МОРІ СТАЛО ТІСНО

Як заявив у Пентагоні офіційний представник американського міністерства оборони Боб Холл, минулого тижня, 11 лютого, в Баренцовому морі більш як за 12 миль від російського узбережжя сталося зіткнення підводних човнів США та СНД. Незвичайний інцидент відбувся тоді, коли американський атомний ударний човен «Батон-руж» рухався під перископом, а підводний човен СНД перебував у процесі підняття з підводного положення.

Представник військового відомства США в категоричній формі відмовився повідомити мету й завдання «Батон-руж», які він виконував до зіткнення з підводним човном СНД.

КОЛГОСПИ ОГОЛОШУЮТЬ БОЙКОТ

Бойкотувати закупівлі техніки у держави вирішила на своєму засіданні Рада колгоспів Житомирської області. Таким чином висловлено протест проти підвищення цін підприємствами-монополістами на трактори, комбайни, автомобілі та інші машини. Рада колгоспів рекомендує колективним господарствам відмовитись купувати машини не тільки в нинішньому, а й у наступному році, щоб примусити виробників знизити ціни на свою продукцію.

НОВОСІЛЛЯ В ДРУГОМУ СЕМЕСТРІ

У студентів та викладачів Чернівецького державного університету радість. Вони розпочали заняття у новому, чотирнадцятиповерховому корпусі, де є просторі аудиторії, світлі кабінети та конференц-зали.

Ця, одна з найкращих споруд у місті, де розташовувався колишній обком Компартії України, рішенням виконкому обласної Ради народних депутатів передана вищому учбовому закладу.

Парламентська хроніка

ЗАКОН ДЛЯ СЛІДЧИХ

ДЕННЕ І ВЕЧІРНЄ ЗАСІДАННЯ 18 ЛЮТОГО

Парламент прийняв Закон про оперативно-розшукову діяльність, постанову про його введення в дію й відправив на доопрацювання законопроект про зміни і доповнення до Кримінального кодексу (а саме до глави І «Державні злочини»). Голова Комісії Верховної Ради з питань правопорядку і боротьби зі злочинністю Я. Кондратьєв представляв перший Закон і виступив із співдоповіддю щодо другого, основні положення якого депутатам роз'яснював міністр юстиції України В. Бойко.

З початку обговорення проекту Закону про оперативно-розшукову діяльність суперечка точилася в основному між доповідачем і депутатом В. Носовим з Полтавщини. Зважаючи на те, що Закон уже було прийнято в першому читанні, голова Комісії В. Кондратьєв різко протестував проти істотних зауважень до статей, а В. Носов наполягав на тому, що багато з них не можуть бути прийняті в запропонованому вигляді. Мовляв, Закон недопрацьований і концептуально неузгоджений. І як такий, що «обмежує права громадян», його «треба обговорювати дуже уважно».

Звичайно ж, почалося з мовних негараздів. Скажімо, які терміни є більш українськими: «пошук» чи «розшук», «требувати» чи «вимагати»? Перемогли «розшук» і «вимагати», проте були і заперечення щодо змісту. У запропонованому Комісією варіанті коло осіб та органів, які можуть займатися оперативно-розшуковою роботою, було обмежено таким чином, що, скажімо, «проводити контрольні закупки» й повідомляти про це прокуратуру простий громадянин не має права. А застосування технічних пристроїв (простіше кажучи, підслуховування і підглядання), а також «проникнення» в жилі й нежилі приміщення фізичних та юридичних осіб не було відповідним чином обумовлено. Зрештою, депутати дійшли висновку, що дозвіл на такі дії має давати Генеральний прокурор. Проте Я. Кондратьєв спочатку зауважив, що «народний депутат Носов втягує нас у дискусію...», а згодом додав: «Я знаю, що ви поставили за мету збити цей закон...». Головуючий В. Дурдинець лише заспокоїв: «Не треба так».

Втім, деякі інші статті було змінено, а деякі лишилися у формулюванні Комісії. Скажімо, на знищення оперативно-розшукової справи має давати «добро» не прокурор, а відомство (Міністерство внутрішніх справ, Служба національної безпеки), проте людині, щодо якої безпідставно здійснювалися оперативно-розшукові заходи, відповідні органи мають не тільки відшкодувати моральні і матеріальні збитки, а й офіційно повідомити, що такі заходи мали місце. Депутати вимагали також вилучення з тексту Закону поняття «професійний ризик», але голова Служби національної безпеки, вийшовши на трибуну, переконав: «У такому разі командири просто не будуть приймати ризикованих рішень, без яких у нашій справі не можна».

Після цього Закон (він складається з 14 статей) було прийнято в цілому, а введено в дію буде з моменту опублікування в «Голосі України». Щоправда, запропоновані Комісією терміни підготовки урядом відповідних нормативних актів було істотно скорочено — останній строк — 1 травня.

На дискусію щодо змін і доповнень до Кримінального кодексу лишилося трохи більше години. Але, незважаючи на це, вона була досить гарячою і принциповою. Хоча слово «дискусія» в цьому разі, мабуть, не відповідає дійсності: думки промовців, висловлені після доповіді міністра юстиції В. Бойка, різнилися тільки в тому, що «законопроект сирий, але в першому читанні приймати можна» і «такий сирий, що прийняти не можна».

І співдоповідач, голова Комісії з питань правопорядку і боротьби зі злочинністю В. Кондратьєв, і депутати, які висловлювалися після нього, наголошували: від законопроекту віє духом тридцятих років, складається враження, що міністр юстиції та його підлеглі відірвалися від реального життя. Тож, хоч «...у законодавстві виникла «чорна дірка» після розвалу Союзу» (Я. Кондратьєв), такі «зміни і доповнення» цю дірку закрити не можуть. Чому? Міркуйте самі: одна зі статей має назву «шкідництво», стаття 80 продовжує карати за порушення правил здійснення валютних операцій (отакий державний злочин — а надворі ринок). А депутат І. Макар зі Львівщини нагадав про те, що більшість депутатів вважає себе християнами, а дехто з них навіть був колись засуджений до страти. Справа в тім, що шість статей запропонованого законопроекту передбачають смертну кару. Цього, на думку І. Макара, допустити неможливо. Невідомо, і як використовувати в незалежній Україні таку міру покарання, як заслання.

Отже, законопроект був повернений урядові на доопрацювання. Термін — 15 днів.

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПІД ЗНАКОМ КИЇВСЬКОЇ РУСІ

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 19 ЛЮТОГО

Державний герб України — ось питання, що викликало серед депутатів парламенту гостру ідеологічну дискусію. Здавалося, що будь-які аргументи на користь представленого проекту державного герба України у вигляді золотого тризуба на голубому тлі, висловлені доповідачем, головою Комісії з питань культури та духовного відродження Лесем Танюком, розбивалися ніби об кам'яну стіну, яою вже не раз відгороджувалася певна частина парламенту від прийняття доленосних рішень. Однак за тим муром залишається все менше народних депутатів.

— Я розумію,— сказав з трибуни Олександр Бандурко,— своїх товаришів по колишній депутатській більшості, що в багатьох з нас ще й сьогодні щемить серце. Може, це грубо, але відверто буде сказано: знявши голову, за волоссям не плачуть. Історія є історія.

У своєму виступі народний депутат О. Чародеєв навів такі паралелі:

— Прийнявши сьогодні тризуб, ми тільки стимулюватимемо націоналістичні елементи, що розповсюджують по київських переходах листівки про те, що всі продукти в Україні з'їли москалі...

Як завжди в подібних ситуаціях обов'язково в когось з депутатів знаходиться лист від виборця, здебільшого пенсійного віку. І в тому листі обов'язково відстоюються ідеологічні принципи. З цим й вийшла на трибуну парламенту депутат С. Остроущенко.

— Два роки тому ми справді не сприймали ні тризуба, ні жовто-блакитного прапора,— сказав депутат Михайло Байрака,— бо не знали своєї історії і не хотіли її знати.

Дивно, що й сьогодні дехто історію відкидає.

— Справа в тому,— наголошував народний депутат Тарас Нагулко,— що тризуб є знаком Київської Русі. І це дуже принципове питання: чи унаслідуємо ми його як знак державності Київської Русі, чи сприймемо його як послідовники й нащадки цієї держави, чи відкинемо?

Слухаючи попередні виступи,— продовжував Тарас Нагулко,— я подумав, чи міг би я, скажімо, будучи членом французького парламенту і представляючи українську меншину в ньому, виступати проти державного знака, який відстоювали б французи?

І ось на трибуні народний депутат, за фахом історик-археолог з 25-річним стажем, Валерій Мещеряков. Він, звинуватившн своїх колег-істориків, мабуть, і тих, хто виступав на початку засідання — це директор Інституту української археографії П. Сохань, директор Переяслав-Хмельницького історико-культурного заповідника М. Сікорський, директор Інституту держави і права Ю. Шемшученко,— і тих, хто брав участь у підбитті підсумків конкурсу на виготовлення проекту державного герба України, усіх, що вони, мовляв, успішно повернули на 180 градусів і відробляють свій шмат хліба з маслом, топчуть те, що прославляли і прославляють, те, що топтали.

Президент України Леонід Кравчук, узявши слово, був відвертим:

— Думки, переконання тільки тоді чогось варті, коли вони є власними, що грунтуються на фактах історії. Ми ж усі виховані на перекручених фактах, на ідеологізації нашого буття. Це правда.

Історики розійшлись у думках, але факт історії, що для України притаманні кольори жовтий і блакитний, знак тризуб, залишається абсолютно зрозумілим. Я не сперечатимуся з народним депутатом Мещеряковим. Але давайте спробуємо відповісти на запитання: які символи скомпрометувала держава, а які — політичні сили? Я можу точно і ясно сказати, що зірку, серп і молот скомпрометувала держава, а тризуб і жовто-блакитний прапор — політичні сили, які не були державними. Щоб перестати сперечатися, давайте собі скажемо, що ніколи не зробимо зле для народу України й будуватимемо незалежну державу під історичними символами.

На голосування поставили проект постанови про прийняття державним гербом золотого тризуба на голубому тлі. 201 депутат подав голос «за», 72 — «проти», 45 — утрималося, 41 не голосував.

І тільки після перерви, після півгодинної дискусії, коли здавалося, що криза неминуча, дійшли згоди: затвердити тризуб як малий герб України, вважаючи його головним елементом великого герба України. Поіменним голосуванням цю пропозицію прийнято 231 голосом. І оплесками в залі.

Світлана ПИСАРЕНКО,
парламентський оглядач «Голосу України».

Життя Рад

НІКОМУ НІЧОГО НЕ ТРЕБА

Нещодавно побував на черговій сесії обласної Ради. З безлічі проблем яскраво вирізнялася одна — ніхто не береться за спорудження інфекційної дитячої лікарні. Тільки один депутат «воював», аби включити фінансування цього об'єкта до бюджету 1992 року. Більше нікого біда медиків (але хіба ж тільки медиків — наша загальна біда) не стурбувала. Ні вчорашніх комуністів, ні сьогоднішніх демократів. Затеє майже годину точилися дебати: мав чи не мав право депутат Бедських продавати зі свого «директорського плеча» рідній тещі автомобілі «Волга» і «Таврія» і чи є тут склад злочину, якщо через місяць машини були перепродані.

Ніяких емоцій не викликало в поважного корпусу народних обранців звітно-виправдовувальне слово начальника УВС про роботу міліції. І нікому не було діла до зростання злочинності, до збільшення числа нерозкритих кримінальних справ (безслідно зникають люди, пропало понад 200 автомашин громадян, затримано протягом минулого року понад 12 тисяч водіїв у нетверезому стані за кермом...).

Доповідали про село. Кепсько на селі. Бо в магазинах немає ні масла, ні молока, ні м'яса, ні овочів. Проте і це нікого не турбує. Ось майже одноголосно сесія голосує за надання коштів з обласного бюджету для утримання так званого управління сільського господарства (більше 230 чоловік). Платіть справно податки, шановні виборці, шановні депутати, ваші грошики полічать. Яка користь від того управління? Ніхто не спитав. Скасуйте його зовсім — і нічого не зміниться в колгоспах, хіба що зітхнуть хлібороби полегшено.

Нікому нічого не треба. Байдуже, що область опинилася в зоні екологічного лиха, зазнала демографічної катастрофи: смертність у сільських районах перевищує народжуваність, у 1991 році на Запоріжжі з'явилося на світ на 6 тисяч немовлят менше, ніж у 1990-му...

А виробництво? Воно давно нікому не треба. У той же час десятки підприємств, відколи вони взяті під юрисдикцію України, можна перепрофілювати на випуск, скажімо, автомобіля «Таврія», і АвтоЗАЗ би горя не знав, і машини б були, і гроші для Запоріжжя, і вигода для України. Хто це зробить, скоординує, налагодить? Ніхто, доки буде така Рада, сесії якої проводяться за стереотипними сценаріями партійно-господарських активів.

Звичайно, лише на прикладі Запоріжжя можна продовжувати перелік десятків великих і задавнених проблем, до яких байдуже народним депутатам (будівництво шкіл, ремонт доріг, руйнація Хортиці, розбазарювання узбережжя Азовського моря, організація переробної індустрії, підтримка фермерства і малого бізнесу...) Така картина характерна для багатьох країв. Та коли замислишся: якщо ж нікому нічого не треба в наших коридорах влади — висновок зробиш мимоволі. Ні, не потрібні нам узагалі такі депутати і така система нинішніх Рад, яка не спроможна розбудовувати і зміцнювати незалежність України. У новій державі має бути нова структура державної влади. Ця структура має опиратися на умілих людей, відданих Президенту в справі створення суверенної України.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент «Голосу України».
Запоріжжя.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПОСИЛЕННЯ ЕКОНОМІЇ ПАЛЬНО-МАСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ У НАРОДНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

З метою більш повного забезпечення нафтопродуктами в умовах їх гострого дефіциту потреб господарств та організацій агропромислового комплексу для проведення весняних польових робіт, інших життєво важливих галузей виробництва і сфери обслуговування населення **постановляю:**

1. Кабінету міністрів України спрямувати ресурси нафтопродуктів насамперед для потреб господарств та організацій агропромислового комплексу, передусім за рахунок посилення режиму економії пального та використання в разі необхідності перехідних запасів Міністерства оборони України.

2. Міністерствам і відомствам України, Раді Міністрів Кримської АРСР, виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів, підприємствам, установам і організаціям для роботи в умовах значного зниження поставок нафти і нафтопродуктів здійснити заходи, спрямовані на економію та ефективне використання наявних ресурсів за рахунок скорочення зустрічних, далеких та інших нераціональних перевезень вантажів, поступового вилучення з експлуатації транспортних засобів, що працюють з перевитратами пального.

3. Українській державній компанії «Укрнафтохім»:

забезпечити якомога раціональніше використання нафтової сировини, поглиблення її переробки та скорочення втрат на всіх стадіях виробництва, зберігання, транспортування та відпуску нафтопродуктів;

скоротити в лютому — травні 1992 року на 50 відсотків проти рівня минулого року відпуск пального для службових легкових автомобілів підприємств, установ і організацій усіх форм власності та власників особистого транспорту.

4. Міністерствам і відомствам України, Раді Міністрів Кримської АРСР, виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів, бюджетним установам і організаціям звести до мінімуму використання службових легкових автомобілів у всіх без винятку ланках управління. Широко використовувати групові поїздки автобусами, в тому числі для обслуговування офіційних делегацій, крім випадків, передбачених протоколом.

Міністерству фінансів України і Міністерству внутрішніх справ України забезпечити контроль за виконанням зазначених вимог.

Персональну відповідальність за раціональне використання службових легкових автомобілів в умовах скорочення поставок пального покласти на керівників органів державного управління, установ і організацій.

5. Кабінету міністрів України із залученням науково-дослідних установ Академії наук України, Української академії аграрних наук та відповідних галузевих науково-дослідних інститутів не пізніше липня 1992 року розробити Державну програму економії та раціонального використання пально-мастильних матеріалів, у якій передбачити впровадження у практику досягнень науки і техніки, спрямованих на економію нафтопродуктів, застосування ефективних зберігаючих технологій і техніки, поглиблення переробки нафти та використання альтернативних видів пального, запровадження економічних методів і правових норм, що сприяли б скороченню його витрачання, а також визначити джерела фінансування цієї Програми.

6. Українському національному інформаційному агентству, Державній телерадіомовній компанії України, редакції газет «Урядовий кур'єр», іншим засобам масової інформації проводити роз'яснювальну роботу про необхідність економії та раціонального використання пального.

7. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
17 лютого 1992 року.

ЗА КРИМ У СКЛАДІ УКРАЇНИ

Жителі сонячного півострова з великим інтересом слухали переданий по телебаченню брифінг Президента України Л. Кравчука, основною темою якого була ситуація в Криму та навколо нього. Свої думки з цього приводу висловлюють лідери різних рухів автономної республіки.

Рафат Чубаров, заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу:

— Ми знаємо, що український народ, який віками боровся за своє національне визволення, ставиться до наших проблем із співчуттям і розумінням. Та хотілося б, щоб, нарешті, Верховна Рада і Президент України прийняли правові акти, які б вирішили нашу долю, допомогли нам повернутися на батьківщину. Ми виступаємо проти теперішнього статусу автономії Криму за так званим територіальним принципом. Має бути національно-територіальний принцип, і в такій автономії мій народ повинен зайняти чільне місце. Жоден кримський татарин не візьме участі в організації і проведенні надуманого референдуму, якщо він відбудеться. Це наша чітка позиція.

Юрій Комов, народний депутат Кримської автономної республіки, голова парламентської фракції «Демократичний Крим»:

— Ми виступаємо за Крим у складі України. Ми проти ще одного референдуму. Автономна республіка поєднана з материковою Україною автомобільними шляхами, залізницею, електромережею, системою водопостачання. Проблема Криму — штучна проблема.

Владислав Хмеловський, співголова руху «Громадянський форум Криму»:

— Для нас велике благо, що ми входимо до складу України. Хоча б такий факт: у 1950 році Крим збирав 8 тисяч тонн винограду, тепер, завдяки водам Північно-Кримського каналу — 400 тисяч тонн. Ми повністю залежимо від України в економічному й політичному плані. Це розуміє більшість кримчан. Лідери республіканського руху Криму залякують населення «українізацією». Але ж у автономній республіці нема жодної української школи, жодної української газети. Хоча я за те, щоб на півострові, поряд з кримсько-татарською, російською звучала й прекрасна українська мова.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».

Будні профспілок

СВОЇХ НЕ ЧУЮТЬ

До редакції надійшов відкритий лист від голів профкомів деяких харківських підприємств загального машинобудування. Підприємства цієї галузі, йдеться в листі, переходять на виробництво цивільної продукції. На жаль, випуск її в попередніх обсягах зупинила нинішня кризова ситуація, зокрема розбалансування виробничогосподарських зв'язків з Росією. Нерідко до цього причетні й українські виробничники, з вини яких потерпають харківські робітники.

У листі наводиться такий приклад. Одне з підприємств міста Рославль, що на Смоленщині, звернулось до Президента України з проханням вплинути на «Укркабель» і Одеський кабельний завод, звідки не надходить дріт. Через відсутність його з міста Рославль не діждуться поставок плетива підприємства Києва, Харкова, Дніпропетровська, Львова, Сімферополя, Запоріжжя.

Розрив економічних зв'язків з суміжниками, йдеться далі в листі, в січні призведе до зупинки таких харківських виробничих об'єднань, як «Комунар», «Моноліт», «Харківський завод електроапаратури», «Електроприлад» та інших підприємств. Від президентів, Верховних Рад і урядів України й Росії голови профкомів вимагають знищити кордони, митниці, ліцензії та все інше, що заважає вільному товарообміну в межах колишнього СРСР.

Від редакції. Тут викладені майже всі основні вимоги захисників інтересів трудящих. Чи можна з ними погодитись? Гадаю, що не з усіма. Не в докір, а для того, щоб харків'яни правильно розуміли, що роблять і чого бажають для свого народу наш Президент, парламент, уряд, хочу порадити їм поменше прислухатись до лжепропаганди з сусідньої держави. Економічні зв'язки з нею нам, як і їй з нами, необхідні і, напевно, необхідними будуть ще довго. І цього не слід забувати.

Володимир РУБЧАК.

Пропоную до законопроекту

НОРМА ДЕПУТАТСЬКОЇ ЕТИКИ

У зв'язку з обговоренням на сесії Верховної Ради України проекту Закону «Про статус народного депутата України» хотів би висловити свої міркування з приводу цього проекту. Вони стосуються деяких питань етики придбання й використання народним депутатом матеріальних та фінансових засобів.

З прийняттям Закону України про прибутковий податок з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства в республіці розпочалася радикальна податкова реформа як органічна складова частина загальної державної програми переходу до ринкової економіки.

Нагадаю, цим Законом передбачено декларування доходів деяких категорій громадян. Розмір єдиного податку на сукупний річний прибуток всіх громадян визначатиметься самим платником у відповідній декларації про доходи. Оподаткуванню підлягатимуть вартість речових подарунків і суми матеріальної допомоги.

Думаю, що ці положення повинні сповна поширюватися на народних депутатів України, а відтак отримати правове закріплення в Законі про статус народного депутата України.

Це зумовлено тим, що, як відомо, народні депутати у зв'язку зі своїм статусом одержують матеріальну та фінансову допомогу, речові подарунки як для себе особисто, так і в державних інтересах, у тому числі з-за кордону у валюті. Декларування цих доходів відповідало б принципу гласності та відкритості депутатської діяльності, нормам депутатської етики, а також сприяло б уникненню будь-яких підозр щодо чесності народного депутата.

Нічого нового у цьому немає — декларування доходів депутатів парламенту стало нормою політичного життя в багатьох країнах. Так, у Франції Органічним законом від 11 березня 1988 року «Про фінансову гласність політичного життя» передбачено положення про подання декларації щодо майнового стану кандидатів на президентських виборах і президента республіки, членів парламенту.

Аналогічно вирішується це питання в США, Англії, де напередодні вступу кандидата в передвиборну боротьбу він зобов'язаний особисто внести в декларацію відомості про своє матеріальне становище.

Механізмом проти можливих зловживань, скажімо, в Англії є «регістр інтересів», до якого член парламенту щорічно вносить дані про свою діяльність за межами Вестмінстеру. Регістр відкритий для парламенту й громадськості. Депутати, наприклад, повідомляють про свої побічні професії і посади в різних компаніях, про розміри заробітної плати, що отримують там, про доходи, розміри своєї нерухомості. Крім того, перераховують закордонні поїздки та реєструють одержані сувеніри, якщо їх вартість перевищує 20 фунтів.

За ухилення від виконання такої вимоги депутат притягається до відповідальності. Наприклад, депутата-торі англійського парламенту Джона Брауна, який приховав надходження на його рахунок чека на 55 тисяч фунтів стерлінгів від однієї арабської компанії, було усунено від виконання депутатських обов'язків на 40 днів і позбавлено заробітної плати на цей же строк. Його справою спеціально займався комітет з представників різних партій.

Пригадаймо, що колись під час обговорення пакета законопроектів про статус народного депутата на другому з'їзді народних депутатів СРСР народний депутат СРСР К. Харченко вносив таку пропозицію щодо народних депутатів СРСР. І хоча пропозицію не було прийнято, тема, на мій погляд, є актуальною і для парламенту України.

Виходячи з цього, вважаю за необхідне запропонувати доповнити перший розділ проекту Закону «Про статус народного депутата України» статтею «Декларація про майновий стан народного депутата» такого змісту:

«Кожний народний депутат у місячний строк з дня його обрання зобов'язаний подати до Верховної Ради України декларацію про майновий стан, усі види доходів у карбованцях та іноземній валюті в радянських і закордонних банках, що належать народному депутатові як особисто, так і його близьким родичам: дружині (чоловікові), батькам, дітям.

По закінченні року народний депутат зобов'язаний не пізніше 1 березня подати декларацію про доходи, фактично одержані в минулому році як ним особисто, так і його близькими родичами».

Ця пропозиція не має на меті встановити якийсь особливий контроль за доходами народних депутатів України. Навпаки, вона повинна виступати гарантією незалежності депутата. Положення про те, що депутат має звітувати про свої доходи та майновий стан перед Верховною Радою (конкретно — перед спеціально створеною Комісією Верховної Ради або мандатною та з питань депутатської етики), повинно обмежувати право державної податкової інспекції як органу виконавчої влади вимагати від народного депутата України подання декларації про доходи.

Микола МІЩУК,
юрист.

Київ.

Телеграфним рядком із Запоріжжя

РІЖУТЬ КОРІВ

У колгоспах і радгоспах області протягом січня забито на м'ясо понад 3 тисячі корів (за весь минулий рік — 7 тисяч). Тепер зрозуміло, чому немає молока в магазинах. Незалежні експерти стверджують, що це — цілеспрямована кампанія.

БУДЕМО БЕЗ ШТАНІВ!

Через відсутність сировини повністю зупинено Токмацьку швейну фабрику, яка випускала в основному чоловічі брюки.

ЗА ШИРМОЮ СЕКРЕТНОСТІ

Заступник голови облвиконкому Петро Ванат провів нараду з керівниками оборонних підприємств колишнього Союзу, що розташовані на території області. Жоден журналіст не був запрошений на цю розмову.

ОПЛОТ СОЦІАЛІЗМУ

У Гуляйполі відбулася установча конференція районної організації соціалістичної партії, учасниками якої стали партактивісти забороненої КПУ та ветерани-комуністи. Направляли роботу конференції обкомівці соцпартії.

ЛЕНІН — З НИМИ!

Сесія Михайлівської райради прийняла рішення не міняти назву свого друкованого органу — газети «Ленінська зірка».

ЖОРСТОКЕ ВБИВСТВО

У селі Канівському Запорізького району сталася трагедія: з мисливської рушниці у власному будинку вбито четверо громадян і двох поранено. Затримано громадянина Н., який підозрюється у злочині.

Олександр МИХАЙЛЮТА.

Коротко

ПО ШАШЛИКИ

Замість збирати гриби жителі Одеської області почали ходити «по шашлики». В управлінні внутрішніх справ області можуть назвати десятки випадків, коли з колгоспних та радгоспних ферм, з сараїв селян зникають бички, вівці, свині та інша живність.

Наприклад, з вівцеферми колгоспу імені Ілліча Саратського району зникло одразу 110 вгодованих вівцематок, вартість яких сягає 150 тисяч карбованців. Міліція обіцяє високу винагороду тим, хто допоможе розшукати злочинців.

Дрібніші крадіжки сталися останнім часом і на фермах Любашівського, Березівського, Великомихайлівського та інших районів.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Ви зібрались за кордон!

ПІДВАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Погарячкувала, здається, Верховна Рада України, створивши Державний митний комітет. Півтора місяці минуло, а працюють спеціалісти і досі у підвалі. Голова Державного митного комітету О. Коваль і ще близько 70 співробітників змушені «миритися» на 30 квадратних метрах корисної площі. Навіть для проведення прес-конференції О. Коваль змушений був «орендувати» кабінет начальника Київської митниці...

Ось що повідомив на прес-конференції О. Петров, начальник управління організації митного контролю Державного митного комітету України:

громадяни, які проживають на Україні, мають право вивозити 200 доларів, декларуючи їх, але не вказуючи джерело придбання валюти. На суми, що перевищують 200 доларів, обов'язково мають бути представлені довідки. На громадян СНД теж поширюється дія цих правил.

Громадяни, які відбувають у службових справах на строк до 6 місяців, згідно з Тимчасовими правилами, прирівнюються до осіб, що їдуть за приватними запрошеннями чи по туристичних путівках.

Туристичні фірми мають бути зареєстровані у МВС України і узгоджувати виїзд туристичних груп (автобусні поїздки) із місцевими митницями (Ягодин, Рава-Руська, Шегені та інші автопереходи).

У зв'язку з тим, що машини іноземних марок везуть здебільшого «старі», зараз розробляються нові правила, згідно з якими мито буде тим вищим, чим старіший автомобіль.

Митні ставки мають бути представлені на затвердження Верховною Радою України до 1 квітня нинішнього року.

Громадянам, які вивозять за кордон породистих цуценят, необхідно мати при собі відповідний сертифікат кінологічного клубу і сплатити мито.

З України дозволяється вивезти 3 пляшки горілки на одну особу, до Польщі ввозити — одну (за тамтешніми правилами).

Вводиться декларування послуг у сфері інтуризму та транспортних послуг. Оформлюється представником фірми у пункті відправлення і узгоджується із прикордонною митницею.

Для підготовки спеціалістів митниць у Києві створюється факультет на базі одного з технікумів. Орієнтовно набір буде близько 30 чоловік.

Йшлося і про необхідність підвищення заробітної плати працівникам митниць, оскільки працювати у цій сфері мають спеціалісти. А у СП таким платять набагато більше. Та найпекучіша проблема — приміщення для комітету. Хто допоможе?

Катерина ВОРОНЕНКО.
Київ.

Провінційна ініціатива

МОЯ МІЛІЦІЯ МЕНЕ

Ініціативу на місцях у нас звикли про... Особливо це стосується служителів правопо... ши рішення Кабінету міністрів України від 1... го року за № 117, яке тимчасово обмежує... республіки за кордон до двох разів, вони вир...

Заступник начальника Вінницького обласного управління внутрішніх справ полковник міліції Андрій Лебідь і нинішнього року взяв за основу ту цифру «2». Тож, коли зовнішньоекономічна асоціація «Вінінтер» формувала групи, він заново переглянув їх склад і для перестраховки викреслив людей, які торік двічі побували в турпоїздках. Ніякі вмовляння керівництва асоціації і навіть роз'яснення, що полковник довільно трактує рішення, на Лебедя не подіяло.

Не відреагував він також на нову постанову уряду від 24 січня цього року за №251/54, де записано: «Міністерству внутрішніх справ і облвиконкомам проводити облік поїздок за кордон кожен календарний рік з 1 січ... ня по 31 гру... конавець обл... якихось респ... станов», — ... бідь.

Не кращу... ють і пра... блокують о... своєчасно не... портів. Відта... нормальний ... жко сформу... групу. Нині ... на перепона... міції не вис... гальноприйн... довідку ... як бути ... сово непрац...

Дивні «но... ють лише у... це місто, а ... ва!

Валерій ...
Вінниця.

До речі

НА ЛАВІ ПІДСУДНИХ — ГАЗЕТА

Львівській газеті «Ратуша» довелося відповідати перед судом за наклеп на Мостиську митницю. Півроку тому газета повідомила читачів про те, що за працевлаштування на митницю необхідно дати хабаря — 25 тисяч карбованців. Митниця заперечила цей факт і звернулася до суду, аби захистити честь і гідність. Згідно з рішенням Личаківського народного суду «Ратуша» має опублікувати спростування до 17 березня, а також сплатити судові витрати (тисячу карбованців) і 5 тисяч позивачеві. Редакція не може назвати ім'я інформатора, це також питання її честі й гідності...

В об'єктивності народного суду ніхто не сумнівається (не впійманий — не хабарник), та його рішення розсмішило багатьох львів'ян, яким доводиться перетинати кордон. Про хабарництво на митниці у Львові говорять багато і на різних рівнях. Щоправда, не називають прізвищ тих, хто дає і хто бере. Мені випало близько трьох років тому, писати про митника, який узяв хабаря у польських громадян. Перед працевлаштуванням на митницю він працював у райвідділі міліції, де після ряду дисциплінарних порушень дістав позитивну характеристику...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Що новенького!

МИ ЧЕКАЄМО ТЕБЕ, МЕРІ ПОПІНС

Центр сімейного виховання малого підприємства «Кларисса» при Полтавському педінституті відкрив платні курси підготовки бонн і гувернанток. До чотиримісячної програми входить вивчення мовного етикету, світських манер і грецького тону, гігієни і здоров'я, історії та організації дитячого дозвілля. Тільки-но у пресі з'явились оголошення про набір, як батьки почали надсилати запрошення гувернанткам для виховання своїх чад. Отож випускницям безробіття не загрожує. В гіршому разі слухачки зі свідоцтвами курсів можуть продовжити навчання в інституті.

Григорій ГРИНЬ.
Полтава.

Так і живемо

Подарунок з поштової с...

Побувавши у дитячому будинку, де ви... журналісти місцевої газети «Колесо», пр... кого поштамту і облавтоінспекції пересвідчил... загрожує голод. Адже після підвищення цін в... зросла у десять разів.

Проведено спільну акцію по збиранню коштів для сиріт. Городянам запропоновано простий спосіб надсилання пожертвувань — опускати грошові купюри просто у поштову скриньку. Експеримент удався — вихованці дитбудинків одержали майже 20 тисяч карбованців.

— Операція була продумана, — повідомив редактор газети «Колесо» Е. Дубовик. — Щоб переказати хоча б десятку на рахунок будинків для сиріт, треба ... лезний черз... місті не вист... ристали пошт... цівники міліц... охорону ... вилучен...

Поки місцеві ... кроюють» ко... дітей-сиріт і... три дні зумі... не становиш...

Іван КА...
Херсон.

ПОГОДА

20—21 лютого місцями невеликий сніг, на дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура вдень 2—8 градусів морозу, вно... них та півні... цями 15—20...

По Києву ... ні вдев... сніг, н... Вітер північ... метрів за с... ра 3—8 град...

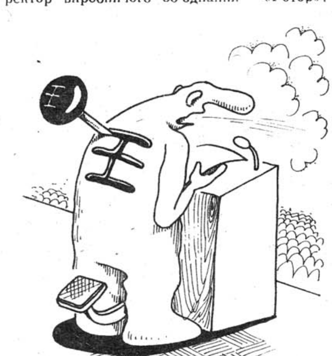

Фото Леоніда ...

Це ж треба!

«АВРОРА» ГРИМНУЛА В ЧЕРКАСАХ

У Черкасах відбувся з'їзд Спілки трудових колективів України. З пострілом доленосного крейсера, піснею «Вставай, страна огромная» порівняв його генеральний директор виробничого об'єднання «Ротор», народний депутат колишнього СРСР, він же колишній претендент у кандидати на пост Президента України, а також спонсор цього форуму А. Чабанов. Правда, Алім Іванович не сам субсидував з'їзд. Під його чуйним керівництвом гроші виплачено з каси підприємства, тобто з кишені трудового колективу.

Менше революційного ентузіазму прозвучало в оцінці з'їзду одного з його невтомних організаторів М. Агапова. «До Черкас прибули 84 делегати з 10 областей України, — повідав він. — В основному це голови рад трудових колективів. Переборюючи непримиренні ідеологічні зіткнення, які виникали між делегатами, вдалося прийняти статут і програму Спілки. Ми хочемо розбудити робітничий клас, якому загрожує нове поневолення у вигляді приватизації. На жаль, пролетаріат цього не розуміє, а на з'їзді замість розв'язання насущних питань часто спалахували дискусії серед інженерно-технічних працівників про роль і місце КПРС в історії».

— Однак, незважаючи на труднощі, зброю ми складати не збираємося, — з нотками армійського оптимізму сказав на закінчення М. Агапов, голова Черкаської обласної Спілки трудових колективів України, майор МВС у відставці.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

рдон!

ФОРМАЦІЯ

вають
строк
Тим-
рирів-
дуть за
ими чи
х.

мають
МВС
и ви-
(авто-
цевими
Рава-
і авто-

маши-
везуть
зараз
равила,
буде
аріший

ь бути
рджен-
Украї-
шнього

ивозять
цуце-
ои собі
т кіно-

логічного клубу і сплатити мито.

З України дозволяється вивезти 3 пляшки горілки на одну особу, до Польщі ввозити — одну (за тамтешніми правилами).

Вводиться декларування послуг у сфері інтуризму та транспортних послуг. Оформлюється представником фірми у пункті відправлення і узгоджується із прикордонною митницею.

Для підготовки спеціалістів митниць у Києві створюється факультет на базі одного з технікумів. Орієнтовно набір буде близько 30 чоловік.

Йшлося і про необхідність підвищення заробітної плати працівникам митниць, оскільки працювати у цій сфері мають спеціалісти. А у СП таким платять набагато більше. Та найпекучіша проблема — приміщення для комітету. Хто допоможе?

Катерина ВОРОНЕНКО.
Київ.

ься (не
ник), та
ило ба-
доводи-
. Про
иці у
і на
зда, не
, хто
випало
ому, пи-
ий узяв
омадян.
ям на
у рай-
ия ряду
нь ді-
теристи-

НЧІ.

Що новенького!

МИ ЧЕКАЄМО ТЕБЕ, МЕРІ ПОПІНС

Центр сімейного виховання малого підприємства «Клариса» при Полтавському педінституті відкрив платні курси підготовки бонн і гувернанток. До чотиримісячної програми входить вивчення мовного етикету, світських манер і гречного тону, гігієни і здоров'я, історії та організації дитячого дозвілля. Тільки-но у пресі з'явились оголошення про набір, як батьки почали надсилати запрошення гувернанткам для виховання своїх чад. Отож випускницям безробіття не загрожує. В гіршому разі слухачки зі свідоцтвами курсів можуть продовжити навчання в інституті.

Григорій ГРИНЬ.
Полтава.

А В ЧЕРКАСАХ

дний депутат колишнього СРСР, він колишній претендент у кандидати на Президента України, а також спонсор о форуму А. Чабанов. Правда, Алім ович не сам субсидував з'їзд. Під йоуйним керівництвом гроші виплачено з підприємства, тобто з кишені трудоколективу.

енше революційного ентузіазму прозву в оцінці з'їзду одного з його невтомних нізаторів М. Агапова. «До Черкас прибу4 делегати з 10 областей України, — дав він. — В основному це голови рад ових колективів. Переборюючи непри енні ідеологічні зіткнення, які виника між делегатами, вдалося прийняти ста і програму Спілки. Ми хочемо розбу робітничий клас, якому загрожує но оневолення у вигляді приватизації. На , пролетаріат цього не розуміє, а на і замість розв'язання насущних питань о спалахували дискусії серед інженер ехнічних працівників про роль і місце РС в історії».

- Однак, незважаючи на труднощі, ю ми складати не збираємося, — з ами армійського оптимізму сказав на нчення М. Агапов, голова Черкаської сної Спілки трудових колективів Украймайор МВС у відставці.

Лідія ТИТАРЕНКО.
ерkаси.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Провінційна ініціатива

МОЯ МІЛІЦІЯ МЕНЕ ДИВУЄ

Ініціативу на місцях у нас звикли проявляти завжди. Особливо це стосується служителів правопорядку. Одержавши рішення Кабінету міністрів України від 1 серпня минулого року за № 117, яке тимчасово обмежує виїзд громадян республіки за кордон до двох разів, вони вирішили піти далі.

Заступник начальника Вінницького обласного управління внутрішніх справ полковник міліції Андрій Лебідь і нинішнього року взяв за основу ту цифру «2». Тож, коли зовнішньоекономічна асоціація «Вінінтер» формувала групи, він заново переглянув їх склад і для перестраховки викреслив людей, які торік двічі побували в турпоїздках. Ніякі вмовляння керівництва асоціації і навіть роз'яснення, що полковник довільно трактує рішення, на Лебедя не подіяло.

Не відреагував він також на нову постанову уряду від 24 січня цього року за №251/54, де записано: «Міністерству внутрішніх справ і облвиконкомам проводити облік поїздок за кордон кожен календарний рік з 1 січня по 31 грудня». «Я — виконавець облвиконкому, а не якихось республіканських настанов», — сказав А. Лебідь.

Не кращу позицію займають і працівники ВВІРу: блокують оформлення віз, своєчасно не виписують паспортів. Відтак порушується нормальний ритм роботи, важко сформувати ту чи іншу групу. Нині ж постала ще одна перепона: працівники міліції вимагають окрім загальноприйнятих документів, довідку [illegible] місця ро[illegible]. А як бут[illegible] [illegible]кретниця [illegible]имчасово непрацюючим?

Дивні «нововведення» діють лише у Вінниці. Але ж це місто, а не окрема держава!

Валерій ЛАЗАРЕНКО.
Вінниця.

Так і живемо

Подарунок з поштової скриньки

Побувавши у дитячому будинку, де ви[illegible]ються д[illegible]ироти, журналісти місцевої газети «Колесо», пр[illegible]дставники [illegible]рсонського поштамту і облавтоінспекції пересвідчилися, що малюкам загрожує голод. Адже після підвищення цін вартість харчування зросла у десять разів.

Проведено спільну акцію по збиранню коштів для сиріт. Городянам запропоновано простий спосіб надсилання пожертвувань — опускати грошові купюри просто у поштову скриньку. Експеримент удався — вихованці дитбудинків одержали майже 20 тисяч карбованців.

— Операція була продумана, — повідомив редактор газети «Колесо» Е. Дубовик. — Щоб переказати хоча б десятку на рахунок будинків для сиріт, треба вистояти у довжелезній черзі. Та й конвертів у місті не вистачає. Ось і використали поштові скриньки. Працівники міліції взяли на себе охорону [illegible]оштарі[illegible] [illegible]роцес вилучен[illegible] [illegible]упюр із [illegible]риньок. Поки місцеві органи влади «викроюють» кошти на утримання дітей-сиріт із бюджету, ми за три дні зуміли виправити скрутне становище малюків.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсон.

ПОГОДА

20—21 лютого місцями невеликий сніг, на дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура вдень 2—8 градусів морозу, вночі 9—14, у західних та північних областях місцями 15—20 градусів морозу.

По Києву та області сьогодні вде[illegible] [illegible]місцями [illegible]ликий сніг, на[illegible]рогах о[illegible]едиця. Вітер північно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура 3—8 градусів морозу.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Фронтові зведення

ПІСЛЯ ВІДНОСНОГО ЗАТИШШЯ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ У НАГІРНОМУ КАРАБАСІ НЕ ТІЛЬКИ ВІДНОВИЛИСЯ, А Й ПОСИЛЮЮТЬСЯ. ОСЬ ЩО ПЕРЕДАЛИ ТЕЛЕФОНОМ НАШІ ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ З ЄРЕВАНА ТА БАКУ.

Ара МЕЛІКСЕТЯН: 18 лютого близько семи годин вечора кілька бойових вертольотів МІ-24, що з'явилися з боку азербайджанського міста Агдам, обстріляли райцентр Мартуні. Випущено вісім ПТУРСів. Одночасно вівся артилерійський обстріл міста. Швидше за все, ці бойові машини раніше належали Радянській Армії. За оцінками військових експертів, вогнева потужність одного вертольота дорівнює потужності артилерійського дивізіону. Внаслідок обстрілу в Мартуні частково зруйновано п'ять будинків і приміщення прокуратури. Загинув один чоловік і двоє поранено.

19 лютого вранці, як повідомило степанакертське УВС, столицю НКР обстріляно реактивною установкою «Град» з боку Шуші. Загалом випущено 67 снарядів. Місту завдано значних руйнувань, постраждали мирні жителі. Палає меблева фабрика.

Ровшан АЛІЄВ: 18 лютого ніч у місті Шуша минула відносно спокійно. Проте добою раніше внаслідок обстрілу з боку Ханкенді й Шушикенда пошкоджено 15 житлових будинків, військовий районний комісаріат і телецентр. Місто, як і раніше, залишається без води, з перебоями подається електроенергія.

За останні дні вірмени з боями оволоділи ще одним азербайджанським селом — Карадаглі Ходжавендського району. Загинули 22 місцевих жителі. Щодо поранених повідомлень не надходило. Ті, хто залишився в живих, виїхали до інших районів республіки. Обстрілу піддано також населені пункти Кубатлинського, Геранбойського й Фізулінського районів. Причому два останніх не входять ні в прикордонну, ні в нагірно-карабахську зону.

19 лютого голова виконавчої влади Ходжавендського району Рахманов повідомив, що жителі багатьох тутешніх сіл залишають свої домівки. На кордоні з сусідньою республікою спостерігається концентрація вірменських військ.

Як важко

НАШ СПІВРОЗМОВНИК — ТИМЧАСОВИЙ ПОВІРЕНИЙ У СПРАВАХ УКРАЇНИ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА ТЕОДОЗІЙ СТАРАК.

— Ви є першим посланником незалежної посткомуністичної України в іншій державі. Тож яких цілей прагнете досягти, працюючи у Польщі?

— Завдання, поставлені переді мною урядом України, охоплюють широке коло питань, які входять до компетенції цілого посольства. Першим з них було підготувати грунт і умови для відкриття самого посольства в Польщі (адже дія відбувалася ще до дипломатичного визнання України цією державою).

Кардинальне завдання: налагоджування добрих відносин між нашими державами. Тим більше, що це належить до пріоритетних цілей нашої політики.

Мушу зауважити, що при цьому доводиться долати значні труднощі. Протягом останніх десятиліть нагромаджувались взаємні звинувачення, культивувалася атмосфера недовіри. Тепер мусимо жити по-новому, аби не повторити помилок минулого. Ми повинні залишити історію для істориків і дивитись у перспективу.

У Європі сформувався новий геополітичний простір, який увібрав у себе посткомуністичні держави. У цих держав — подібні проблеми, спільна важка ситуація. Вже тепер видно, що сподівання на допомогу «ззовні» результатів не дадуть. Отже, треба об'єднувати власні зусилля, аби подолати труднощі, підкреслюю, спільні.

На нашу думку, прийшов час і самим державам, які входять до цього простору, налагодити бі[...]
такти.

Коли я їха[...]
був переконан[...]
на зробити х[...]
відсотків того[...]
ться, вже дос[...]

Із[...]

«Голос[...]

**Жив у Пол[...]
ку повернув[...]
року був за[...]
вироком так[...]
совещания»
років за ко[...]
яльність (ст[...]
Строк відбу[...]
ському табо[...]
зв'язку з ре[...]
чив Львівськ[...]
спеціалізаці[...]
Залишений н[...]
пективний [...]
році знову[...]
звільнений з[...]
сільським в[...]
в одному з в[...]
вав першу [...]
інші видання[...]
затверджени[...]
нині обіймає[...]**

і сьогодення,[...]
варто оцінит[...]

**— Що ви[...]
ти на цьому [...]**

— По-пер[...]
ся вплинути[...]
політичне ро[...]
ми з боку по[...]
громадських[...]
Довелося по[...]
же контакти[...]
на різних рі[...]
м'єр-міністрі[...]
ків різних ор[...]
неофіційні з[...]
рами партій,[...]
му, громадсь[...]
Здавалося б,[...]
існувала да[...]
справа, коли[...]
собою, прим[...]
тарії, а інша[...]
зору викла[...]
представник[...]

ЗА ПРИНЦИП

Заява Президента України Л. Кравчука [...] «німецького питання», зроблена під час оф[...] до ФРН, викликала неоднозначну реакцію у[...] вуть у Казахстані.

Вперше різноголосиця пролунала на зустрічі німецької громадськості з міністром економіки Німеччини Ю. Меллеманом. Який відгук знайшла ця, на мій погляд, благородна ініціатива в німецькій діаспорі? Думки розподілилися за принципом маятника — від плюса до мінуса. Слід відзначити, чимало людей відмовлялися обговорювати цю тему. В основному з причини найближчого від'їзду на «фатерлянд» і небажання «грати в ці політичні ігри».

Член Спілки письменників Лео Вайдман, який займається історією німців, сказав, що встановлення історичної справедливості — благородна мета, що її правильне й грамотне вирішення дасть змогу Україні стати в ряд демократичних держав. Буде реабілітовано людей, що безневинно постраждали. І це треба вітати. Ніхто не наполягає на державності. Просто необхідно повернутися до статус-кво. Адже в Україні до репресій проживало дві третини всієї нім[...]

Олександр[...]
дач, настро[...]
Пропонує за[...]
чого зроблен[...]
що й чому?[...]
розмінною[...]

торгують, як[...]
весь сенс з[...]
в'язаний він[...]
з Німеччино[...]
кредитами т[...]
хто спитав [...]
десь за нас[...]
дуже хвилює[...]
кі німці їду[...]
їх предків. І[...]
дуть там лю[...]
прекрасно. А[...]
хочуть пове[...]
автономію. А[...]
ситуація, по[...]
дентом Єльц[...]

Головний[...]
«Дойче Аль[...]
тин Ерліх[...]
думку як ду[...]
яву Прези[...]
якщо її оці[...]

Фронтові зведення

ПІСЛЯ ВІДНОСНОГО ЗАТИШШЯ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ У НАГІРНОМУ КАРАБАСІ НЕ ТІЛЬКИ ВІДНОВИЛИСЯ, А Й ПОСИЛЮЮТЬСЯ. ОСЬ ЩО ПЕРЕДАЛИ ТЕЛЕФОНОМ НАШІ ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ З ЄРЕВАНА ТА БАКУ.

Ара МЕЛІКСЕТЯН: 18 лютого близько семи годин вечора кілька бойових вертольотів МІ-24, що з'явилися з боку азербайджанського міста Агдам, обстріляли райцентр Мартуні. Випущено вісім ПТУРСів. Одночасно вівся артилерійський обстріл міста. Швидше за все, ці бойові машини раніше належали Радянській Армії. За оцінками військових експертів, вогнева потужність одного вертольота дорівнює потужності артилерійського дивізіону. Внаслідок обстрілу в Мартуні частково зруйновано п'ять будинків і приміщення прокуратури. Загинув один чоловік і двоє поранено.

19 лютого вранці, як повідомило степанакертське УВС, столицю НКР обстріляно реактивною установкою «Град» з боку Шуші. Загалом випущено 67 снарядів. Місту завдано значних руйнувань, постраждали мирні жителі. Палає меблева фабрика.

Ровшан АЛІЄВ: 18 лютого ніч у місті Шуша минула відносно спокійно. Проте добою раніше внаслідок обстрілу з боку Ханкенді й Шушикенда пошкоджено 15 житлових будинків, військовий районний комісаріат і телецентр. Місто, як і раніше, залишається без води, з перебоями подається електроенергія.

За останні дні вірмени з боями оволоділи ще одним азербайджанським селом — Карадаглі Ходжавендського району. Загинули 22 місцевих жителі. Щодо поранених повідомлень не надходило. Ті, хто залишився в живих, виїхали до інших районів республіки. Обстрілу піддано також населені пункти Кубатлинського, Геранбойського й Фізулінського районів. Причому два останніх не входять ні в прикордонну, ні в нагірно-карабахську зону.

19 лютого голова виконавчої влади Ходжавендського району Рахманов повідомив, що жителі багатьох тутешніх сіл залишають свої домівки. На кордоні з сусідньою республікою спостерігається концентрація вірменських військ.

Як важко бути генералом

НАШ СПІВРОЗМОВНИК — ТИМЧАСОВИЙ ПОВІРЕНИЙ У СПРАВАХ УКРАЇНИ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА ТЕОДОЗІЙ СТАРАК.

— Ви є першим посланником незалежної посткомуністичної України в іншій державі. Тож яких цілей прагнете досягти, працюючи у Польщі?

— Завдання, поставлені переді мною урядом України, охоплюють широке коло питань, які входять до компетенції цілого посольства. Першим з них було підготувати грунт і умови для відкриття самого посольства в Польщі (адже дія відбувалася ще до дипломатичного визнання України цією державою).

Кардинальне завдання: налагоджування добрих відносин між нашими державами. Тим більше, що це належить до пріоритетних цілей нашої політики.

Мушу зауважити, що при цьому доводиться долати значні труднощі. Протягом останніх десятиліть нагромаджувались взаємні звинувачення, культивувалася атмосфера недовіри. Тепер мусимо жити по-новому, аби не повторити помилок минулого. Ми повинні залишити історію для істориків і дивитись у перспективу.

У Європі сформувався новий геополітичний простір, який увібрав у себе посткомуністичні держави. У цих держав — подібні проблеми, спільна важка ситуація. Вже тепер видно, що сподівання на допомогу «ззовні» результатів не дадуть. Отже, треба об'єднувати власні зусилля, аби подолати труднощі, підкреслюю, спільні.

На нашу думку, прийшов час і самим державам, які входять до цього простору, налагодити більш тісні контакти.

Коли я їхав сюди, то не був переконаний, що можна зробити хоча б двадцять відсотків того, що, виявляється, вже досягнуто. Отже, і сьогодення, і перспективи варто оцінити позитивно.

— Що ви встигли зробити на цьому шляху?

— По-перше, мені вдалося вплинути на ставлення, політичне розуміння проблеми з боку польських кіл — громадських і політичних. Довелося попрацювати: адже контакти здійснювалися на різних рівнях — від прем'єр-міністрів і до чиновників різних організацій. Плюс неофіційні зустрічі з лідерами партій, депутатами сейму, громадськими діячами. Здавалося б, така практика існувала давно. Але одна справа, коли дискутують між собою, приміром, парламентарії, а інша — коли точку зору викладає офіційний представник держави. В обох випадках сприйняття різне. І люди у ході таких контактів стають іншими: змінюється їхній політичний менталітет.

Вдалося також досягти того, що Україна виходить на перше місце у концепції східноєвропейських пріоритетів Польщі.

Представляємо дипломатів України

Із досьє «Голосу України»

Жив у Польщі після 1945 року повернувся до Львова, 1949 року був заарештований і за вироком так званого «Особого совещания» засуджений на 10 років за контрреволюційну діяльність (стаття 54 КК УРСР). Строк відбував у карагандинському таборі. Звільнений у зв'язку з реабілітацією. Закінчив Львівський університет за спеціалізацією «польська мова». Залишений на кафедрі як перспективний науковець. У 1966 році знову заарештований, звільнений з роботи. Працював сільським вчителем, згодом — в одному з видавництв. Редагував першу газету Руху «Віче», інші видання. Восени 1991 року затверджений на посаду, яку нині обіймає.

Що ж до економіки, то, на мою думку, у Польщі вже створено потенціал широкого співробітництва з Україною, який вступить у дію, як тільки у нас почне нормально функціонувати ринкове господарство, оснащене юридичними інструментами захисту інтересів зарубіжних інвесторів.

— А як щодо умов, у яких вам доводиться працювати?

— Для нашого МЗС я став, так би мовити, «піддослідним кроликом». На мені вчилися, як керувати зарубіжним апаратом. Почнемо з того, що зарплату мені не визначили, і я поїхав до Польщі без грошей. Машину дали, щоправда, таку, яка мало підходить для посла суверенної держави: «Москвича» (недавно прибулий посол Албанії їздить на «Мерседесі»). Факс добрі люди подарували, ксерокс вдалося позичити. Але я розумію: це наші труднощі. Тим, хто прийде за мною, буде легше.

Але є проблеми, розв'язання яких залежить не тільки від нас. Йдеться, зокрема, про резиденцію. Уряд України вважає, що не варто купувати для неї нову будівлю, оскільки існує величезне посольство колишнього СРСР, яке, згідно з міждержавною угодою, підлягає поділу між республіками. Але представники Росії за це і слухати не хочуть (посольство перейшло до них). Теза та ж сама: «Ми не маємо відповідних розпоряджень з Москви». А в цей час триває розбазарювання нерухомості, яка раніше належала Союзові: всіляких «Різноекспортів» та «Різноімпортів». Вони терміново перетворюються на російсько-польські фірми, а внеском служать... приміщення.

Отже, я, посол, маю двокімнатну квартиру, в якій містяться і посольство, і резиденція. Їх території розділено... шафою. Єдиний співробітник — власний син. Він у мене і за помічника, і за секретаря, і за шофера, і за охоронця, і за кухаря. Причому — зовсім безкоштовно.

— Посол — це свого роду генерал. — А як важко йому жити! Прийміть наші співчуття і дякуємо за бесіду.

Інтерв'ю провів Володимир САВЦОВ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Варшава.

ЗА ПРИНЦИПОМ МАЯТНИКА

Заява Президента України Л. Кравчука з так званого «німецького питання», зроблена під час офіційного візиту до ФРН, викликала неоднозначну реакцію у німців, що живуть у Казахстані.

Вперше різноголосиця пролунала на зустрічі німецької громадськості з міністром економіки Німеччини Ю. Меллеманом. Який відгук знайшла ця, на мій погляд, благородна ініціатива в німецькій діаспорі? Думки розподілилися за принципом маятника — від плюса до мінуса. Слід відзначити, чимало людей відмовлялися обговорювати цю тему. В основному з причини найближчого від'їзду на «фатерлянд» і небажання «грати в її політичні ігри».

Член Спілки письменників Лео Вайдман, який займається історією німців, сказав, що встановлення історичної справедливості — благородна мета, що її правильне й грамотне вирішення дасть змогу Україні стати в ряд демократичних держав. Буде реабілітовано людей, що безвинно постраждали. І це треба вітати. Ніхто не наполягає на державності. Просто необхідно повернутися до статус-кво. Адже в Україні до репресій проживало дві третини всієї німецької діаспори.

Олександр Фінк, перекладач, настроєний критично. Пропоную замислитися: для чого зроблено все це? Навіщо й чому? «Німці стали розмінною монетою. Нами торгують, як хочуть. У чому весь сенс запрошення? Пов'язаний він, і це очевидно, з Німеччиною, її майбутніми кредитами та пільгами. Але хто спитав нас? Знову хтось десь за нас вирішував. І це дуже хвилює. Нехай кримські німці їдуть на землі своїх предків. І якщо вони знайдуть там людське щастя — прекрасно. А німці Поволжя хочуть повернутися в свою автономію. Але тут уже інша ситуація, пов'язана з Президентом Єльциним...»

Реакція зацікавлених

Головний редактор газети «Дойче Альгемайне» Костянтин Ерліх визначив свою думку як дуже особисте. Заяву Президента України, якщо її оцінювати як політичний акт, він вітає. Адже йдеться про реабілітацію народу. І політикові такого рангу, як Л. Кравчук, неможливо вирватися з минулого, покінчити з ним, не здійснивши такого акту.

Інша справа — чи є конкретна програма втілення в життя мети? До війни на території України існувало сімнадцять німецьких національних територіальних утворень, у тому числі й у Криму. Чи будуть вони відновлені?

Хоча знову ж таки, за переконанням Костянтина Ерліха, спрацювала й політична кон'юнктура. «Ми, німці, — сказав він, — як не раз траплялося в нашій історії, є заложниками великої політики... А нас же врятує самоврядування. Нам потрібно не більше, ніж було, хоча б для самозбереження. До речі, під Одесою, в селі Люстдорф збереглася церква. Втім, розповісти про те, що було, я міг би детальніше, історія німців на Україні багата й цікава. Як і трагічна...»

Християн Дріллер також говорив не як голова Казахстанського товариства «Відродження», хоч є таким, і не як народний депутат Республіки Казахстан. Тільки від себе особисто. І з жалем — чому пропозиція України з закликом «Повертайтеся!» не пролунала два чи три місяці, півроку тому? Чому пропонують переїхати в Крим, тоді, як німці жили на Чернігівщині й Волині?.. І чи не тому, що Російська Федерація підняла питання про Крим? І чи не крок це у відповідь на крок Єльцина? «Мій погляд у майбутнє був би оптимістичнішим, якби я бачив реальні можливості розв'язання проблеми, — сказав Християн Дріллер. — І хоча б якісь гарантії, наприклад, для відновлення національних районів».

Що ж, мені не довелось зустрітися з тими, хто зібрав валізи і купив квиток до Києва. Можливо, тому що минуло мало часу, і через свою розважливість, обпікаючись на вітрах історії, німці не люблять поспішних рішень. Може, тому, що в інших куплено квиток до Франкфурта-на-Майні. Треті просто вже вросли корінням у землю Казахстану.

А розповідь про тих, хто наважиться відгукнутися на заклик, попереду.

Тетяна КОСТІНА.

Алма-Ата.

На злобу дня

УРЯД ГРАБУЄ СЕЛО?

Підвищення цін на промислову продукцію і фіксація їх на продукти землеробства ставлять сьогодні все сільське господарство на коліна. А в перспективі не лише колгоспи та переробна галузь підуть з торбою по світу, а навіть міцні фермерські господарства. Подивіться, що сьогодні робиться! За автомобіль ЗАЗ, який торік коштував 9,4 тисячі карбованців, тепер вимагають 138 тисяч, двигун тракторний замість 2,5 тисячі тепер коштує 65 тисяч, ціна акумулятора 6СТ-60 із 45 карбованців зросла до 1250, а тонна вугілля із 42 карбованців сягнула 1250. Щоб купити один колісний трактор ЮМЗ-6, який коштував учора 7,5 тисячі карбованців, сьогодні середня ферма мусить півроку продавати молоко. Бо за цю техніку беруть не мало не багато, а 370 тисяч. Ціна на техніку виросла в 49 разів, а ціну на молочну продукцію зафіксовано на символічному відсотку.

Така ситуація нещодавно змусила зібратися в Ярмолинцях голів колгоспів, директорів радгоспів, цукрових заводів Городка, Деражні, Хмельницького обласного об'єднання цукрової промисловості. Кожен промовець з глибоким болем говорив, що сільське господарство внаслідок такої цінової диспропорції розвалиться найближчим часом, оскільки Кабінет міністрів уже вкотре знехтував рішенням Верховної Ради України про пріоритетний розвиток села. Зате керує хліборобами старими, диктаторськими методами, спускаючи держзамовлення в таких обсягах, що в господарстві практично нічого не залишається. Більше того, викручуючи руки аграрникам, уряд і досі не може сказати, в яких обсягах їм постачатимуть техніку.

Звертаючись до Президента України, Верховної Ради з проханням захистити аграрників від пограбування села з боку уряду, учасники наради застерегли: якщо питання цін не буде вирішено на справедливій, партнерській умові, вони виведуть із сівозмін цукрові буряки, не підпишуть угоди на постачання сільськогосподарської продукції.

Михайло ВАСИЛАШКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Хмельницька область.

ХТО Є ХТО В НАШОМУ БІЗНЕСІ

Справжні ділові люди — невід'ємна частина української інтелігенції. Без них незалежна Україна не існуватиме. Але поки що ми дуже мало знаємо про них.

Чимало людей вважають усіх тих, хто займається бізнесом, «кооператорами» (в їхньому розумінні), шахраями, спритними ділками, які набивають свої кишені, тоді, як переважна більшість населення перебуває в лещатах «вільних» цін, галопуючої інфляції, економічного хаосу.

Безперечно, є й такі. Але не вони визначають справжнє обличчя українського бізнесу. А ті, хто в нелегких умовах, повсюди наражаючись на уламки старої адміністративно-командної системи, імперське мислення структур колишнього «центру», небажання старих і нових чиновників предметно розв'язувати справи, на відсутність незалежного правового захисту і відповідного законодавства, все ж таки рухають уперед важкий віз економіки суверенної України до ринку.

Хочете докладніше дізнатися про цих людей? Читайте матеріали «Голосу України» під рубрикою «Хто є хто в українському бізнесі».

Ведучий рубрики журналіст Юрій КОРНЄВ

ХМІЛЬОВСЬКИЙ Віктор Мечиславович

ПЕРШИЙ віце-президент, генеральний директор Спілки орендарів і підприємців України, заступник голови Конгресу ділових кіл України, член ради Української конфедерації підприємців, член ради спостерігачів республіканського акціонерного товариства «Українська біржа».

Народився у 1946 році в селі Щербатівка Малинського району Житомирської області. Одружений, має двох доньок.

Закінчив Українську сільськогосподарську академію, інженер лісового господарства, кандидат сільськогосподарських наук. Спеціалізується на економіці лісового комплексу Карпат, має понад 30 наукових праць, два авторських свідоцтва про винаходи.

Трудову діяльність почав з 16 років десятником лісозаготівель, потім працював майстром, диспетчером, бухгалтером, інженером, головним інженером ліспромгоспу, завідуючим відділом центру НОП Мінліспрому України, відповідальним секретарем галузевого журналу «Лісове господарство, лісова, паперова і деревообробна промисловість» помічником міністра лісової промисловості України, директором Берегометського лісокомбінату (Чернівецька область), провідним науковим співробітником НДІЕ Держплану України. Член Спілки журналістів.

На державній службі його здебільшого не задовольняла недорікуватість адміністративних відносин. Був одним з перших організаторів орендних колективів у лісопереробній галузі України. Прагнув до створення в республіці саморегульованої економіки стосовно лісової галузі.

У бізнес, за його висловом, прийшов випадково — у 1990 році обрали генеральним директором Спілки орендарів і підприємців України. На думку делегатів І з'їзду Спілки, Хмільовський є «мотором» захисту їхніх інтересів і розвитку підприємництва.

Вважає, що економіка України потребує звільнення від пресингу адміністративно-розподільчих структур, які склалися. На його погляд, найбільшої шкоди економіці республіки завдають можливість впливу службових осіб на вільне підприємництво та «перекачування» державних коштів у готівку. Держава, на думку Хмільовського, повинна впливати на підприємців тільки через податкову політику.

Кредо в бізнесі: над усе — честь підприємця.

Зацікавлений у встановленні зв'язків з підприємцями лісової, машинобудівної, агропереробної промисловості, сфери торгівлі і туризму.

Спілка орендарів і підприємців України зареєстрована як учасник зовнішньоекономічних зв'язків.

Заслухується українською народною музикою, захоплюється мисливством.

«До чого прагне?» На це відповів так: «Дожити до тих часів, коли наша Спілка припинить своє існування. Бо захищати орендарів і підприємців не буде потреби. Їх захистить правова держава. А члени СОПУ стануть вільними виробниками, які боятимуться не чиновників різних рангів і титулів, а тільки Бога».

Якщо ви хочете зв'язатися з В. Хмільовським, даємо його координати:

252601, Київ, бульвар Дружби народів, 28. Телефон (044) 296-49-96, факс (044) 294-77-10.

Від редакції. Представимо ведучого рубрики. **Юрій КОРНЄВ.** Народився у Чернівцях у 1947 році. Закінчив фізичний факультет Чернівецького держуніверситету (інженер-фізик), одержав вищу політичну освіту, навчався в аспірантурі Київського інституту народного господарства. Працював інженером науково-дослідного сектора Чернівецького держуніверситету, служив в армії. З 1973 року — у професійній журналістиці. Близько десяти років очолював відділ економіки обласної газети «Радянська Буковина», багато років виступав у республіканській і колишній «центральній» пресі з проблем економіки. Автор ряду наукових публікацій з питань еколого-економічної ефективності лісопереробного комплексу Карпат. Працював власним кореспондентом «Экономической газеты» по різних регіонах Російської Федерації, з 1990 року — власкор газети «Экономика и жизнь» по Правобережній Україні та Молдові.

Приватизація

Як «тіньовика» з масами помирити

За моїми переконаннями, стратегія переходу до ринку повинна будуватись перш за все на врахуванні двох суперечливих реальностей: у країні живе, по суті, злиденний народ, а підпільний бізнес, де зібралось багато дійсно здібних до підприємництва людей, накопичив у себе великі матеріальні цінності. Примушувати одних вдруге викуповувати свою власність просто аморально, а легалізувати інших без вилучення у них награбованого неприпустимо.

Спробуйте уявити себе на місці людини, яка нарешті зрозуміла, що її просто обікрали, а володарями власності стали люди, які, по суті, ще нічого не зробили для країни (а, можливо, й ті, що нищили її). Не заздрю новоз'явленим хазяїнам, тому що приймаю моральну (якщо не «законну») справедливість майбутніх погромів. Вважати себе за чесних бізнесменів при суцільному дефіциті і відсутності конкуренції та ще при цьому говорити про законність своїх прибутків можуть лише самогубці. Адже хоча б трішки мисляча людина рано чи пізно зрозуміє, що це просто обман.

Що ж я пропоную? Перш за все необхідно провести, нарешті, оцінку нашого національного надбання за основними її видами у конвертованій валюті. Яку частину цього надбання визнати як особисту власність громадян республіки, а яку залишити для наступного продажу,— питання тактики, і вирішувати його урядові. Із врахуванням, звичайно, інших реалій і розумінням того, що занадто мала частина переданого безоплатно зведе сенс такої приватизації нанівець. Вона повинна скласти не менш як 50 відсотків від загального обсягу.

Потім необхідно підрахувати загальний трудовий стаж громадян, які живуть нині, і визначити «вартість» кожного відпрацьованого людино-року. Якщо розмір приватизаційного купона буде залежати від трудового стажу, то безоплатно отримають що-небудь лише ті, хто все це створював, тобто справжні господарі. Розумію, що працювали всі по-різному, і треба було б врахувати ще деякі чинники, але здійснювати передачу власності навіть за такою спрощеною схемою справедливіше, ніж викуповувати її у самих себе чи роздавати все порівну.

На третьому етапі власник такого купона повинен його погасити на свій розсуд, «оплативши» житло (якщо воно ще не власне), «купивши» акції підприємств (які мають вже реальну вартість) і землю (такий «продаж» цілком припустимий), причому пріоритет у придбанні акцій повинен належати членам трудового колективу та пенсіонерам цього підприємства, а земля — селянам і всім, хто підтвердив своє вміння працювати на ній.

Залишкова і незатребувана частини національного багатства, що підлягає приватизації, можуть бути реалізовані лише на аукціоні по завищеним початковим ставкам. При цьому вільний продаж отриманої безоплатно власності на кілька років необхідно заборонити.

Отримані на аукціоні кошти (а це будуть дійсно «зайві» тіньові гроші) ліквідують дефіцит бюджету і підуть на створення кредитного та інших фондів. У результаті відбудеться справедливий розподіл загальнонародної власності і легалізація тіньової економіки. Психологічно (та й суто практично) стане можливою грошова реформа, аж до введення власної конвертованої валюти.

Все це привабливо, але навряд чи влаштує ділків тіньової економіки. Адже вони вже не будуть отримувати надприбутків за рахунок використання чужих засобів виробництва. Та й не кожен зможе працювати без дефіциту і зв'язків із злочинним світом. Але уявімо собі, що будуть робити «тіньовики», позбавившись можливості, припустимо, протягом п'ятидесяти років купувати власність, та ще й після грошової реформи. Для більшості з них це буде розоренням. Думаю, що нікого вмовляти купувати акції й нерухомість на аукціонах не доведеться навіть за «шаленими» цінами, особливо, якщо прийняти законодавчі акти, що забороняють будь-які переслідування за минулі економічні зловживання.

Реально захищені люди, що мають достатні початкові кошти для підприємництва, не захочуть «розбиратись» в джерелах тих сум, які будуть викладати на аукціонах (аби вони були викладені!). А у більшості підпільних бізнесменів з'явиться можливість вирватись із тенет мафії і відкрито займатись справою на користь собі й державі. А нейтралізувати тих, хто в силу власних егоїстичних інтересів не захоче рахуватись із катастрофічним становищем країни, буде значно простіше (та й кошти для цього знайдуться). Ось тоді лише й почнуть, нарешті, танути заздрість і лють, зникне небезпека гострого соціального конфлікту.

Якщо Україна запропонує таку програму соціального примирення, то ніякі сили не зможуть підірвати її зсередини, а тим більше відокремити якусь частину. Хто ж відмовиться жити у справедливій державі!

Юрій КАЧАН,
професор, доктор технічних наук.
Дніпропетровськ.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України
ПРО ФОРМУВАННЯ ВАЛЮТНИХ ФОНДІВ УКРАЇНИ У 1992 РОЦІ

З метою формування валютних фондів України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Установити, що суб'єкти підприємницької діяльності, розташовані в Україні, незалежно від місця реєстрації та форм власності, крім тих, що створені з участю іноземного капіталу, частка якого у статутному фонді становить не менше 30 процентів, сплачують податок на валютну виручку від експорту продукції (робіт, послуг) за всіма видами іноземної валюти:

до Державного валютного фонду України — за ставками згідно з додатком;

до валютних фондів місцевих Рад народних депутатів — за ставкою 5 процентів, який розподіляється відповідно до статті 12 Закону Української РСР «Про зовнішньоекономічну діяльність».

Інші вилучення валютних коштів забороняються.

До суми виручки, що підлягає оподаткуванню, не зараховуються транспортні, страхові та інші накладні витрати в іноземній валюті.

Оподаткуванню підлягає валютна виручка від експортних операцій незалежно від способу їх здійснення (самостійно або через посередника) і характеру угод, включаючи реалізацію продукції (робіт, послуг) в Україні з оплатою в іноземній валюті.

Взаємовідносини суб'єктів підприємницької діяльності щодо перерозподілу валютних коштів між ними й іншими організаціями, у тому числі з підприємствами - субпостачальниками, будуються на договірних засадах.

2. Установити, що ставка податку на валютну виручку від експорту продукції (робіт, послуг) у межах державного замовлення зменшується на 5 процентних пунктів за умови виконання державного замовлення на експорт у повному обсязі.

Валютна виручка, одержана від експорту продукції (робіт, послуг), виробленої на обладнанні або за технологіями, придбаними за рахунок кредитних ресурсів банків в іноземній валюті (власних або залучених), не оподатковується в частині, що спрямовується на погашення заборгованості за цими кредитами.

Кошти в іноземній валюті, одержувані суб'єктами підприємницької діяльності України як пожертвування на благодійні цілі, зараховуються до їхніх валютних фондів і використовуються виключно на зазначені цілі у повному обсязі.

3. З метою запобігання подвійному оподаткуванню встановити, що доход суб'єкта підприємницької діяльності, який оподатковується згідно з чинним законодавством, зменшується на суму валютних надходжень, з яких сплачено податок на валютну виручку. При цьому виручка в іноземній валюті перераховується у валюту, що діє на території України, за встановленим Національним банком України курсом на дату надходження валютних коштів на рахунок суб'єкта підприємницької діяльності.

Звільнити продукцію (роботи, послуги) власного виробництва, що експортується, від податку на добавлену вартість.

4. Дозволити суб'єктам підприємницької діяльності здійснювати бартерні (товарообмінні) операції по продукції, виробленій понад державне замовлення, за умови імпорту лише сировини, напівфабрикатів, комплектуючих виробів і технологій.

5. Дія цієї постанови не поширюється на продаж зерна твердої та м'якої пшениці, кукурудзи, рису, гороху, інших зернобобових культур, насіння соняшнику на умовах, визначених постановами Кабінету міністрів України від 9 жовтня 1991 року № 248 «Про організацію закупівель зерна в державні ресурси з урожаю 1991 року за валюту» і від 14 жовтня 1991 року № 257 «Про організацію закупівель у державні ресурси насіння соняшнику урожаю 1991 року за валюту».

6. Валютна виручка суб'єктів підприємницької діяльності від експорту продукції (робіт, послуг) підлягає обов'язковому зарахуванню на їхні рахунки в уповноважених банках в Україні, якщо інше не дозволено Національним банком України.

Суб'єкти підприємницької діяльності, які мають кошти в іноземній валюті на рахунках і у вкладах за межами України, відкритих без дозволу Національного банку України, зобов'язані протягом трьох місяців з дня опублікування цієї постанови перерахувати вказані кошти на свої рахунки в уповноважених банках в Україні.

У разі невиконання цієї вимоги суб'єкти підприємницької діяльності тимчасово позбавляються права на здійснення зовнішньоекономічної діяльності і сплачують штраф в установленому законодавством порядку.

7. Дозволити громадянам України та громадянам інших держав відкривати в уповноважених банках України валютні рахунки без підтвердження джерел одержання валютних коштів.

8. Кабінету міністрів України:

розробити і довести до відома суб'єктів підприємницької діяльності порядок сплати податку на валютну виручку від експорту продукції (робіт, послуг);

подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів України, що випливають з цієї постанови.

9. Національному банку України з метою впорядкування валютного ринку України в місячний строк провести організаційну роботу по створенню української валютної біржі, запровадити порядок міжбанківських торгів іноземною валютою.

10. Кабінету міністрів України і Національному банку України встановити єдиний порядок звітності про переміщення валютних коштів і продукції через митний кордон України.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
5 лютого 1992 року

Додаток до Постанови
Верховної Ради України
від 5 лютого 1992 року

СТАВКИ ПОДАТКУ
на виручку в іноземній валюті, який сплачується суб'єктами підприємницької діяльності до Державного валютного фонду України

(У процентах до виручки в іноземній валюті)

Код товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності (в редакції 1990 року)	Найменування товарів та види послуг	Ставки податку до Державного валютного фонду України
01—21 23—24 41, 42 (крім 42.02), 43	Живі тварини та продукція тваринництва; продукти рослинного походження; жири і масло тваринного або рослинного походження; продукти їх розщеплення; виготовлені харчові жири; віск тваринного або рослинного походження; продукти харчової промисловості; тютюн та його замінники; шкіряна сировина, шкіра, хутро, хутрова сировина та вироби з неї; шорно-сідельні вироби та упряж, вироби із кишок (за винятком кетгуту).	15
86—89	Засоби наземного, повітряного і водного транспорту, їх частини і приладдя.	30
22. 07. 10000 46, 50—67 71. 17 84—85 90—92 94—97	Машини, устаткування і механізми; електротехнічне устаткування, його частини; звукозаписуюча та відтворювальна апаратура; апаратура для запису і відтворювання телевізійного зображення та звуку, їх частини та приладдя; прилади та апарати оптичні; фотографічні, кінематографічні, вимірювальні, контрольні, прецизійні, медичні і хірургічні; годинники; музичні інструменти, їх частини і приладдя; спирт харчовий; різні промислові товари; текстиль та текстильні вироби; взуття, головні убори, парасольки, очеретяні сидіння, хлисти, батоги; оброблене пір'я та вироби з нього; штучні квіти; вироби з волосся людини; вироби мистецтва, предмети колекціонування і антикваріат; меблі; біжутерія; вироби із соломи, альфи та інших матеріалів для плетіння; кошикові вироби та інші плетені вироби.	35
25,27 (крім 27.05, 27.11, 27.16) 28—40 42.02 47—49 68—70	Продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості; дорожні речі, сумки і подібні товари; паперова маса з деревини або інших волокнистих рослинних матеріалів; паперові та картонні відходи і макулатура; папір, картон та вироби з них; вироби з каміння, гіпсу, цементу, азбесту, слюди та подібних матеріалів; керамічні вироби; скло та вироби з нього; пластмаси та вироби з них; каучук та гумові вироби; мінеральні продукти (крім вугілля, газу, руди, шлаків та золи).	45
22 (крім 22.07.10000, 22.08), 26 44—45 72—83. 93	Алкогольні (крім горілчаних виробів) та безалкогольні напої; оцет; вугілля, руда, шлаки та зола; деревина та вироби з деревини (крім меблів); деревне вугілля; пробка та вироби з неї; чорні і кольорові метали та вироби з них; зброя і боєприпаси, їх частини та приладдя.	55
22.08 27.05 27.11 17.16 71 (крім 71.17)	Горілчані вироби; газ; електроенергія; перли справжні або культивовані, коштовне або напівкоштовне каміння, дорогоцінні метали, неблагородні метали, покриті і плаковані дорогоцінними металами, та вироби з них; монети.	70
	Послуги в галузі:	
	екології, в інших галузях включаючи продаж ліцензій; «ноу-хау»	25
	залізничного, морського, повітряного, автомобільного та річкового транспорту	25*
	проектування і будівництва об'єктів за кордоном; знижка або комісія, отримана за бонусними угодами (контрактами); експедиція вантажів, операції на фондових біржах	35*
	зв'язку та інформатики; охорони здоров'я; освіти, науки і культури; спорту; друку; радіо і телебачення.	35
	іноземного туризму.	45
	Реекспорт продукції; операції на товарних біржах.	45*
	Послуги по посередницьких операціях	55*
	Виконання координаційних функцій головної організації (лідера) консорціуму при будівництві об'єктів за кордоном; порука за належне виконання тих чи інших фінансових зобов'язань (дель-кредере); страхування, включаючи страхування зовнішньоекономічних ризиків, пов'язаних з виконанням контрактів, включаючи продовження терміну технічних гарантій за поставлені машини, обладнання, прилади.	65*

*Від сум перевищення надходжень над платежами.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ПРЕСИ

22 січня 1992 р., о 16.00 год., на зборах Палати Общин було утворено Міжпартійну групу Британського Парламенту для зв'язків з Україною.

Збори обрали Дейфідда Еліса Томаса (члена Палати Общин від Плейд Кімру — однієї з партій Валії), Дейвіда Олтона (члена Палати Общин від Ліберальних демократів), Дейвіда Кліленда (члена Палати Общин від Лейбористів) і Сера Тревора Скіта (члена Палати Общин від Консерваторів) Співголовами групи; скарбником було обрано Маргарет Евінг (члена Палати Общин від Шотландської Національної Партії).

Почесним Президентом цієї Міжпартійної групи став Джордж Робертсон — член Палати Общин, спікер з питань зовнішньої політики від Лейбористів.

Міжпартійна група Британського Парламенту для зв'язків з Україною була офіційно зареєстрована згідно з встановленими вимогами, правилами та порядком реєстрації.

Група має на меті сприяти розвиткові щільніших контактів та встановленню кращого взаєморозуміння між членами Британського та Українського Парламентів. Ми маємо надію, що такі безпосередні контакти будуть конструктивними щодо розширення зв'язків та обмінів, які охоплювали б установи в різних сферах, зокрема культурній та освітній.

Члени групи сподіваються на якнайшвидше встановлення зв'язків з членами Українського Парламенту, з Амбасадою України в Лондоні одразу ж по її відкритті, а також на членство в Міжпарламентській Спілці.

Об'єднаний адміністративний секретаріат Міжпартійної групи Британського Парламенту для зв'язків з Україною, Палата Общин.

Адреса: Міжпартійна група Британського Парламенту для зв'язків з Україною, c/o Plaid Cymru Office, House of Commons, London SWIA OAA; або по факсу 071 219 3954, c/o David Alton MP, House of Commons.

Торік нам з народним депутатом України, завідуючою Львівським обласним управлінням народної освіти Ириною Калинець випала честь взяти участь у II світовому з'їзді українських професійних учителів, який відбувся у Філадельфії.

Освіта

АМЕРИКАНСЬКА ШКОЛА ТА ЇЇ УРОКИ

На американському континенті ми провели чимало зустрічей з українськими громадами Нью-Йорка, Вашингтона, Гарварда, Чикаго, намагаючись привернути їх увагу до однієї з найболючіших проблем нашої молодої держави — становлення українського шкільництва. Зусилля були не марними. Незабаром, як резонанс на наші виступи, в пресі з'явилася стаття Маріяна Коця «Неймовірна дійсність», де автор торкнувся видання нових підручників, розроблених і випробуваних у Гнідинській середній школі. Він з гіркотою констатує, що цілий рік учні цієї школи працювали за «Букварями» й «Читанками», виготовленими вчителями власноручно. На цю «неймовірну дійсність» відгукнулися професор Роман Воронка, голова українського допомогового комітету США Богдан Бурачинський, Український народний союз та ряд інших організацій, які за домовленістю з Міністерством освіти України та республіканським товариством української мови «Просвіта» обіцяють до наступного Першовересня видрукувати півмільйонним тиражем «Буквар» Д. Чередниченка та «Читанки», упорядковані Г. Кирпою.

В Америці я зустріла багато мудрих, талановитих, безкорисливих українців, які, ставши громадянами США, не зреклися своєї віри, мови, батьківщини, хоч десятки років вона була для них мачухою. На II з'їзді українського вчительства ми зійшлися на думці, що порятунок України, її будучність — у розбудові національного шкільництва. Аби підтримати цей благородний рух, Маріян та Іванка Коць продали свій будинок і за виручені півмільйона доларів подарували школам України комп'ютерні системи, Євген Федоренко, голова Ради суботніх українських шкіл США, разом з колегами надсилають нашим дітям сотні підручників, пан Максим Курис заповів передати все своє майно у фонд «Рідної школи» в Україні, пастир Ярослав Шепелявець переказав кошти для придбання 600 комп'ютерних систем...

У таких випадках, звичайно, радіють, тішаться, гордяться своєю причетністю до одного роду-племені. Але чомусь не дає спокою думка про те, чи багато серед нас «домашніх, корінних» патріотів — тих, хто ладен віддати все (або хоч щось) для того, щоб Україна звелася з руїн? Чи багато серед нас тих, хто вболіває за своє майбутнє — дітей так, як це роблять американці?

Розповідаючи про нелегке буття національної освіти на Україні, ми, звичайно, водночас цікавились американською системою навчання. «Настільною книгою» для багатьох педагогів США є сьогодні Програма з питань освіти до 2000 року, запропонована щойно президентом Джорджем Бушем. Глава держави наголошує на тому, що завдання-мінімум — зробити для сьогоднішніх учнів школу якомога кращою, найдемократичнішою, найпрофесійнішою; для завтрашніх — створити нову генерацію шкіл. На його глибоке переконання, у вищих навчальних закладах має навчатися не менше 90 відсотків випускників шкіл; американські учні повинні стати першими в світі за рівнем знань з природничих та математичних наук; мати досить широкий кругозір у галузі літератури, мистецтва, економіки, правознавства. Всі основні освітянські установи вже активно працюють на президентську програму.

Пригадую знайомство із звичайною школою, яка не вирізнялася розкішною матеріальною базою чи високою заробітною платнею вчителів. Як мені пояснили, бувають і заможніші, і добротніші. Тут навчаються 500 дітей 6—8 класів. Школа має кілька ксероксних систем, комп'ютерний клас, де до послуг учителів та учнів близько 800 найрізноманітніших програм. У класах — килимове покриття, в інтер'єрі — жодного гасла, натомість прекрасні дитячі малюнки. Дві стіни зайнято під класні дошки. Одномісні парти розміщені довільно.

З'ясувалося, що в США кожна школа має свою учнівську форму. Солідні шкільні бібліотеки щороку замовляють найновіші видання, а старі віддають учителям. У школі є свій театр, який щороку неодмінно ставить п'єсу-прем'єру. При цьому авторові спектаклю обов'язково сплачують гонорар, бо учнівська трупа бере до свого репертуару лише нові твори, які не йшли на професійному кону. Школярі на наймодернішому поліграфічному рівні випускають газету та журнал учнівської творчості. Склалося враження, що тут навчаються справжні поліглоти, оскільки, крім англійської, діти вивчають ще чотири мови: французьку, латинську, німецьку та іспанську. Обов'язкових навчальних предметів лише п'ять. Двічі на тиждень тут студіюють музику, чотири рази — математику.

Як директор-адміністратор я поцікавилася, скільки ж часу перебуває у школі вчитель, на що мій американський колега відповів: «З 8-ї до 14-ї години 48 хвилин». Оці сорок вісім хвилин мені багато про що сказали, як і ще одна деталь — чотири хвилини — рівно стільки тривають перерви між уроками. Правда, щотижневе педагогічне навантаження американського вчителя — 25 годин, а не 18, як у нас. Але щомісячна заробітна плата — близько п'яти тисяч доларів (у директора — понад сім). Також «як не у нас».

Схоже на те, що педагогічна діяльність у США престижна. Приміром, рік тому на весь штат Каліфорнія було двадцять учительських вакансій, на які претендували чотири тисячі бажаючих. Усі кандидати пройшли відбірковий конкурс, давали пробні уроки. Оскільки в Америці за все треба платити,— участь у цьому конкурсі була платною.

Розмірковуючи над американською системою освіти, постійно підсвідомо намагалася зіставити її з рідною українською, спроектувати почуте, побачене на сьогоднішні можливості нашої школи. І, на жаль, дійшла дуже сумних висновків. Найперше тому, що зовсім неспівмірні рівні розвитку наших суспільств — економічні, політичні, духовні. Тому й, зрозуміло, контрасти між типовим американським способом життя і українським разючі. І починаються вони на московській митниці, де я, наприклад, проходила «досмотр» близько шести годин. А на нью-йоркській — десять хвилин. І продовжуються в Гнідині, де будують школу вже сьомий рік. А в Нью-Йорку на моїх очах за місяць звели велетенський хмарочос.

Валентина СТРІЛЬКО, директор Гнідинської середньої української національної школи Бориспільського району Київської області.

Спорт

Альбервіль, Олімпіада

Позавчора на найвищий олімпійський щабель п'єдесталу пошани піднімалися:

Двоборство. Японія. **Ковзани. 1000 м. Чоловіки.** Олаф Цінке (Німеччина). **Альпійські лижі. Гігантський слалом. Жінки.** Д. Компаньолі (Італія). **Чоловіки.** А. Томба (Італія).

Хокей. Чвертьфінали. Канада — Німеччина — 6:5, США — Франція — 4:1.

Чудово почав нинішній сезон український гросмейстер Василь Іванчук. Львівський шахіст став переможцем великого міжнародного турніру у Франції, в якому брали участь «зірки», серед яких й Анатолій Карпов.

Наш земляк перебуває в хорошій формі і доброму гуморі. А це означає, що в нього попереду нові перемоги.

НА ЗНІМКУ: український гросмейстер Василь Іванчук.

В ОЧІКУВАННІ СУПЕРЕЧКИ ЗЕМЛЯКІВ

Позивні футбольної весни

Лише два міста — Запоріжжя і Одеса — будуть представлені двома командами у вищій лізі першого національного чемпіонату України. Та якщо суперечка одеситів матиме заочний характер, то запорізькі клуби з'ясовуватимуть стосунки на футбольному полі.

Керівники «Металурга» схвально прийняли ідею проведення національного чемпіонату хоча б тому, що значно скоротяться витрати на переїзди. Тим більше, що економічне становище клубу в умовах ринку дуже складне. До того ж, пішов з життя фундатор цього футбольного клубу Геннадій Жиздик, а його авторитет важив багато.

Саме через фінансові труднощі зірвалося турне металургів до Марокко. Втім, у 20-х числах лютого вони вирушать до Німеччини (тут у клубі «Шталь» (Бранденбург) зараз грає Сергій Пучков). А до того запоріжці провели два навчально-тренувальних збори — в Ялті та Сочі. Як і торік, «Металург» завоював авторитет чемпіона Чорноморського узбережжя, перемігши в усіх десяти контрольних матчах. Відзначимо виграші в земляків торпедівців (2:0), у луганської «Зорі» (2:1 і 4:1), дніпропетровського «Дніпра» (1:0), камишинського «Текстильника» (2:1) та катеринбурзького «Уралмашу» (1:0).

Зміни у складі «Металурга» такі. Окрім Пучкова по закінченні минулорічного сезону з клубом розпрощалися Волгін, Богатирьов (обидва повернулися до «Кайрату»), Ткачук (грає за марокканську команду ФЮС), а також Гуйганов і Єрьомін. Четверо колишніх гравців «Металурга» виявили бажання захищати кольори «Торпедо». Це — воротар Ігор Моїсеєв, нападаючий Олександр Заєць, а також захисники Олександр Бондаренко та Олександр Нефьодов, що перейшли до команди автозаводців транзитом відповідно через шепетівський «Темп» і «Кривбас».

Комплектуючи нинішній склад, тренери подбали перш за все про зміцнення лінії нападу, запросивши Владислава [illegible]окова з одеського СКА та [illegible]игорія Іванова з владикавказького «Спартака». Повернулися, було, до «Металурга» Сорокалєт і Корнієць, та після першого ж збору поїхали на оглядини до Польщі. Ця обставина змусила тренерський штаб, який очолює Ігор Надєїн, вдатися до послуг торішніх дублерів — Максименка, Шкапенка, Лучкевича, Ключика (син ветерана «Металурга» торік стажувався в харківському «Маяку»). Вписався до основного складу і півзахисник Віталій Пантилов з нікопольського «Колоса».

Не менших трансформацій зазнав склад автозаводців Запоріжжя, яких, як і торік, тренує один з найдосвідченіших фахівців України Євген Лемешко. Втрати тут не значні. Не виступатимуть за команду голкіпер Марчук, що перейшов до львівських «Карпат», а також Черенков, Іріоглу і Романенко. Окрім чотирьох «металургійців», запрошені воротар Геннадій Жилкін та захисник В'ячеслав Сидоркін з херсонського «Кристалу», Олександр Соболь і Валерій Цюра з «Кривбасу» та Андрій Никифоров з «Таврії». З харківського «Маяка» до Запоріжжя повернувся гравець захисту Сергій Зайцев.

Торпедівці зараз перебувають на тренувальному зборі в Закарпатті, а два попередніх вони провели в Алушті. Серед контрольних матчів виділимо перемоги над тираспольським «Тілігулом» (1:0) та шепетівським «Темпом» (7:1, 4:2).

Визначаючи плани команди на сезон у січні, Лемешко не сподівався на вдалий кубковий дебют своїх підопічних (як відомо, в матчі 1/32 фіналу автозаводці перемогли в Луцьку «Волинь» 3:2). І сказав, що цей турнір не матиме для «Торпедо» суттєвого значення. Відносно чемпіонату, то натяк тренера на те, що йому «ще не доводилось у своїй практиці ставити завдання утриматися у вищій лізі», більш ніж красномовний.

Перед «Металургом» стоїть завдання виступити гідно як у чемпіонаті, так і в розиграші Кубку.

В першому національному чемпіонаті в першій лізі мали дебютувати і дублери «Металурга». Та, за висловом нинішнього президента ФК Віктора Межейка, існування другої команди коштуватиме близько 5 мільйонів карбованців. «Нам це не під силу»,— констатував він. Прикро, звичайно, хоча б тому, що випускники СДЮШОР ФК «Металург» останніх років посідали провідні місця у юнацьких першостях колишнього Союзу. Керівники ФК намагалися розшукати бажаючих узяти на фінансування «Металург»-2 у таких містах, як Бердянськ та Мелітополь. Але там не знайшлося залюблених у футбол керівників, таких як, приміром, генеральний директор ВО «АвтоЗАЗ» Степан Кравчун, завдяки якому в Запоріжжі є, будемо сподіватися, гідний конкурент «Металургові».

Аркадій КОПЕЛІОВИЧ, спортивний оглядач газети «Наш город».

Запоріжжя.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора

Олександр БІЛИК заступник головного редактора

Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури

Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора

Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі

Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:

Для довідок — 441-89-61

телефакс — 224-72-54

Відділ реклами — 441-89-44

Бухгалтерія — 441-84-00

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Тираж 337119.

Комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ 47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311030.

1 2 3 4 5 6 7 8 9